

Før enlig stillede Personer, der ikke have fast Erhverv og ikke samleve med nære Slektninge som Forældre, Børn, Søskende eller med lige saa nær besvogrede, saa vel som for Udlændinge og for tilreichende samt for Personer, der i Løbet af det sidste Åar have været straffede for Lovsgængeri eller Betleri, skal det være tilstrækkeligt til at begrunde Hjemsendelsen, at de modtage offentlig Fattigunderstøttelse.

Sørvigt skal Fattigvæsenets Ret til at forlange Hjemsendelsen iværksat være betinget af, at Understøttelsen udgør en væsentlig Del af, hvad der medgaar til den trængendes Fornødenheder, at den i Løbet af de 2 sidste Åar, før Spørgsmålet om Hjemsendelsen rejses, har udstrakt sig over et Tidsrum af mindst 6 Måneder, eller at der er Grund til at antage, at den vil være vedvarende for et saa langt Tidsrum, samt at Hjemsendelsen kan ske uden væsentlig at forringe den trængendes Adgang til at slabe sig selvstændigt Erhverv.

Naar Egtesfolk, hvis Egteskab ikke er endelig ophøjet, leve adskilte fra hinanden, skal den Understøttelse, der ydes Hustruen, kunne begrunde Hjemsendelsen af hende, men derimod ikke af Manden.

Vigesom Meningsulighed mellem Opholds- og Forsørgetsdistrikter om, hvorvidt Reglerne for en Hjemsendelses Overfættelse foreligge, vil være at afgøre efter Reglerne i nærværende Lovs § 70, saaledes skulle de der nævnte Myndigheder, hvor særlige Omstændigheder tale deraf, saasom at den trængende i de 2 sidste Åar har haft fast Bopæl i Distriket uden at have nydt Fattigunderstøttelse, kunne bestemme, at han ikke mod sin Vilje kan hjemsendes.

Dersom den, der nyder vedvarende Understøttelse i sit Forsørgetsdistrikt, tager Ophold i et andet Distrikt uden Samtykke af begge Distrikters Fattigbestyrelse, er Opholdsdistriket berettiget til at lade ham hjemsende, og de det ved saadant Ophold og Hjemsendelse paadragne Udgifter blive at erstatte af Forsørgetsdistriket med deres fulde Beløb.

Børn, som efter Bestemmelserne i § 38, sidste Stykke, ere forsørgetsesberettigede i et andet Fattigdistrikt end deres Moder eller Stedmoder, kunne, saa længe hun eller hendes Mand lever, ikke fordres hjemsendte til Forsørgetstedet; men blive i Transfærdelte at understøtte af Forsørgetsdistriket med et Pengebidrag, som fastsættes af Opholdsstedets Overøvrighed.

§ 64.

Førinden en trængende hjemsendes fra Opholdsstedet til det erstatningspligtige Fattigdistrikt, bør sidstnævnte underrettes om, naar Hjemsendelsen finder Sted, og paa hvilken Maade den iværksættes. Hjemsendelsen skal stedse ske paa den efter Omstændighederne billigste Maade, saavidt muligt til Gods.

§ 65.

Bed Hjemsendelsen af en trængende bliver det at påse, at han er forsynet med de fornødne Beskedningsgenstande, at han ikke er besængt med Inati eller andre smitsomme Sygdomme, samt at hans Helsbredstilstand ikke er til Hinder for, at Hjemsendelsen iværksættes.

§ 66.

Modsatte den trængende sig Hjemsendelsen, er Fattigvæsenet berettiget til at træve Politiets Bistand til dens Overfættelse.

§ 67.

Udgifterne ved trængendes Hjemsendelse, derunder indbefattet Udgifter til Be-